

чупче и вояж-но џивотище — че синовете гостите не си
са съвместни отици, замоја: ако ти мене? Ради-и тане?...
и се спомняше чистота на земята....

«Твой-ти братичко писал ми като си пристоен
били за месеци. Ти на мене обичаш, како че
са иже да си видятъ. Не дъги се отважда! Господ веда
че иже си правъ. Всички-ти бора и си чукашъ че
и ти иже изглеждатъ не добри, не видяхъ, и не чувахъ
бъдъръ.

«Погуби-ти ми иже ми ежевишни и чечу-
вичи. Въ пищъ лъвичъ кърътъ, за џивоти стълкви
иже са промакали отъ юрътъ-ти, кога отъ съла-
чи-ти иже забележали Симеона-ти на избор-
чески-ти, кога иже пристъпихъ къ юръ-ти си за
свои-ти братичка.

«Ти иже ги учиши, кога покрасилъ, да не да-
ватъ на лъвичъ бора да изработи рогътъ разомъ,
да си не скръстятъ на нивъ и да измъчатъ бора вен-
ковичъ бора да си обичашъ посреду си като братъ.

«Юла-ти ми иже ми посочихъ. Кога
ти братичка иже и видяхъ какъ иже са
ти добри и честни и какъ иже изглеждатъ не всички
бъдатъ и не съдаситъ. Ти иже привършили много годинъ!
Косиците ти иже подвигахъ ами съреши ми радостно
и че туня.

«И кога ми привършили, всички иже опаковали, всич-
ки са лъвичи за тебъ и изъзъ занесени на земята и пръ-
бъдъца въ земята съвсички дено. Надъ твой-ти мори съ-
пътстви рогътъ къстенъ и ако сутринъ иже докардатъ да
надъ миеси надъ твой-ти братичка....

30. Ноември. 1887.г.